

-6. JAN. 1962.

12-04-027

MRA en aggressiv politisk bevegelse:

Vårherre som stedfortreder for Chiang Kai Shek

PIPEKONSERTEN mot MRA's propagandafelttog i Den Norske Opera før jul vakte betydelig oppsikt, fordi den viste at mange nå mener det er nødvendig å bekjempe MRA mer aktivt enn før. Bevegelsen vinner neppe mange svorne tilhengere med sin giftige propaganda og sin begeistring for kald krig, men propagandaaen kan likevel ha sin indirekte virkning, og det er alvorlig nok. Det er ikke bevegelsens få tilhengere som representerer noen fare, men den massive hetspropagandaaen på bred front med millionbeløp fra utlandet som grunnlag. Dette kan tjene til å skjerpere reaksjonære stemninger og undergrave det som er livsvilkåret og framtidshåpet for alle mennesker: at det kan bli slutt på den kalde krigen og opprustningen.

Hensikten med demonstrasjonen var først og fremst å gjøre folk oppmerksom på bevegelsens karakter og få flere til å ta et standpunkt. En bevegelse som kan drive intens propaganda uten knusling med m. nene, kan ikke møtes bare med gyldighet.

Og det var dessuten en særlig grunn til å ta skarp avstand fra turneen med skuespillet «Draken». Omtrent samtidig med at Norge stemmer for Chinas medlemskap i FN, kommer tre hundre MRA-folk til Oslo med femti nasjonalistkinesere i spissen, ledet av general Ho Ying Shi, Chiang Kai Sheks «statsminister». En av dette århundrets verste terrorledere og krigsforbrytere, en politiker med betydelig ansvar for Nasjonalistregjeringens nedslaktning av hundretusener kinesiske arbeidere og bønder før og under borgerkrigen, skulle stå fram som representant for religion og moral og «den frie verdens humanisme». Først og fremst tjener «Draken» som propagandaoffensiv for Chiang Kai Sheks terrorregime på Formosa. Sterke krefter støtter dette regimet, først og fremst i USA, og det forklarer muligens finansieringen av den uhyre kostbare turneen.

I enkelte aviser har en kunnet lese at demonstrasjonen var en forstyrrelse av en religiøs tilstelning. Det er viktig at alle blir klar over at MRA er en politisk bevegelse på ytterste høyre fløy, som har antikommunisme til eneste reelle program og som i sin kalde krig kynisk og hensynsløst forsøker å spille på folks religiøse følelser og utnytte dem til et politisk formål.

Blant MRA's internasjonale maskoter og protesjeer som med jevne mellomrom presenteres i bevegelsens publikasjoner, finner vi Theodor Oberländer, Konrad Adenauer, Tsjombe, Shahen av Persia, Chiang Kai Shek, guvernør Orwell Faubus og tidligere den henrettede tyrkiske statsministeren Menderes og den franske kuppetgeneral Jouhaud). Det fins en klar linje fram til denne forsamling fra Frank Buchmans uttalelse i trettiåra da han takket Gud for Hitler. (Den burmesiske statsminister U Nu har også ofte blitt tatt til inntekt for MRA, men det nevnes sjelden at han, da han ble statsminister, isamarbeid med Folkerepublikken Chinas armé utryddet Chiang Kai Sheks soldater i Nord-Burma. Tidligere ble Patrice Lumumba trukket

fram som en støtte for MRA i Kongo. Han er nå avløst av Tsjombe, Lumumbas morder.)

Men bør man ikke møte en slik bevegelse med argumenter og ikke med piping, har enkelte spurt? Jo, dersom det var mulig å få istand offentlige diskusjoner med MRA, som ikke ble arrangert på MRA's premisser.

Studentersamfundet forsøkte det i høst ved å invitere MRA's ledere til diskusjon etter Tom Dribergs foredrag om MRA. Som vanlig var ikke MRA villig til en slik offentlig konfrontasjon og debatt. Før har det med enkelte unntak ikke være mulig å få istand noen saklig diskusjon under MRA's propagandastormer. Demonstrasjonen i Operaen var ment å skulle gi utgangspunkt for det. MRA's norske proselytter bør oppfatte den som en utfordring i denne retning.

En slik debatt er ønskelig av mange grunner, ikke minst fordi det er viktig å få brakt på det rene hvilke krefter det er som betaler propagandaoppbudene. Etter et nøktern overslag må «Draken»-turneens opphold i Norge ha kostet minst en halv million kroner. MRA har før hevdet at liknende arrangementer er finansiert av «Norske kvinner og menn». Det lar seg vel vanskelig benekte at det er kvinner og menn som betaler, men det må betviles om de er norske i dette tilfellet. Bladet MRA-Informasjon har et opplag på om lag 2000 og trolig er bare en brøkdel av dem engasjerte tilhengere. Men kanskje en ikke vil oppnå noe annet svar enn det Frank Buchman i sin tid ga da han ble spurt hvor han fikk pengene til sin virksomhet fra: «Er kanskje ikke Gud millionær?»

A. W. K.